

Arrest

nr. 172 367 van 26 juli 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 28 april 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 maart 2016 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 9 mei 2016 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juli 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker en E.B., een vrouw met de Slovaakse nationaliteit, legden op 4 februari 2010 een verklaring tot wettelijke samenwoning af voor de gemachtigde van de ambtenaar van de burgerlijke stand te Gent.

1.2. Op 13 september 2010 diende verzoeker, in functie van E.B., een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie. Deze aanvraag werd ingewilligd.

1.3. Verweerder, die vaststelde dat verzoeker en E.B. niet samenwoonden, verzocht via een op 16 april 2015 gedateerd schrijven verzoeker om zijn actuele situatie nader te verduidelijken.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 17 maart 2016 de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoeker op 15 april 2016 ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 42septies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: [M.]

Voorna(a)m(en): [A.]

Nationaliteit: Pakistan

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Op 13.09.2010 vroeg betrokkene verblijfsrecht aan als wettelijke partner van [E.B.] [...] van Slovaakse nationaliteit, Op 07.03.2011 werd betrokkene in het bezit gesteld van een F-kaart. Uit verder onderzoek blijkt heden echter dat betrokkenen nooit samen gewoond hebben dus dat er geen sprake kan zijn van een wettelijke samenwoning. De relatie tussen beiden is dan ook niet bewezen en bestond niet op het moment van de verblijfsaanvraag. Betrokkene heeft geen recht op verblijf als wettelijke partner van mevrouw [B.].

Op 01.09.2009 werd een aanvraag tot huwelijk ingediend door betrokkene en mevrouw [B.] bij de Dienst Burgerzaken van de stad Gent. Betrokkenen wachtten de goedkeuring van dit huwelijk niet af en sloten op 04.02.2010 een wettelijke samenwoning af. Deze wettelijke samenwoning kon voorafgaandelijk niet worden onderzocht zoals een voorgenomen huwelijk, gezien de wettelijke mogelijkheid op dat moment nog niet bestond.

Op 29.06.2010 werd de aanvraag tot huwelijk (dd. 26.03.2010) geweigerd door de Burgerlijke stand omdat dit huwelijk enkel gericht zou zijn op het regulariseren van het verblijf en niet het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap. Na onderzoek van de aanvraag tot huwelijk had de procureur namelijk onder andere besloten dat mevrouw [B.] en de heer [M.] niet samenwoonden op het adres Bevrijdingslaan 150/0201.

Betrokkene besloot dan een aanvraag in te dienen op basis van de wettelijke samenwoning en zo dus de weigering van het huwelijk te omzeilen. Dat beide partners niet samenwoonden werd eveneens bevestigd in het samenwoningverslag dd. 26.03.2011. Op die datum wordt de heer [M.] (opnieuw) niet aangetroffen in de woning. Wanneer hij opgebeld wordt met de vraag naar de woning te komen blijkt dat hij geen sleutel bezit en dat er geen persoonlijke spullen van hem aanwezig zijn in de woning.

Op 19.11.2011 verhuist mevrouw naar een ander adres ([...]) terwijl mijnheer ingeschreven bleef staan op de Bevrijdingslaan. Op 10.03.2012 werd mijnheer ingeschreven in de Tongstraat 12/ Hier werd ook weer de samenwoning met mevrouw [B.] niet vastgesteld, getuige het rapport van 07.06.2015. Bovendien werd mevrouw [B.] op 11.04.2013 van ambtswege afgevoerd, zij zou zich niet meer op het grondgebied bevinden maar teruggekeerd zijn naar Slovaakije in maart 2012.

Uit bovenstaande historiek van het dossier is duidelijk dat er geen sprake is van een reële relatie tussen de heer [M.] en mevrouw [B.]. Waar die relatie er eventueel zou geweest zijn in 2008 (indienen aanvraag regularisatie 9bis) is deze niet blijven bestaan en hebben beiden nooit effectief samengewoond sinds 2010.

De aanvraag tot verblijfsrecht op basis van wettelijke samenwoning dd. 13.09.2010 was dan ook gebaseerd op valse en misleidende informatie die van doorslaggevend belang was bij het erkennen van dit verblijfsrecht, nl. dat mijnheer [M.A.] zou samenwonen met mevrouw [B.E.].

Volgens art 42 septies dient het op basis van wettelijke samenwoning verkregen verblijfsrecht dan ook ingetrokken te worden.

Gezien de intrekking van het verblijfsrecht gebeurt op basis van artikel 42septies dient er geen rekening gehouden te worden met art 42quater§1, derde lid. Betrokkene werd wel gehoord (schrijven van DVZ dd. 16 april 2015) en antwoordde via zijn advocaat.

Op 13 augustus legt betrokkene via zijn advocaat stukken voor waaruit moet blijken dat hij in België in zijn eigen inkomsten voorziet, zeer goed Nederlands praat, met succes een opleiding volgde bij de VDAB, nog steeds samenwoont met zijn levenspartner mevrouw [B.]...

1. *brief advocaat dd. 13.08.2015*
2. *verklaring laatst behaalde niveau door Huis van het Nederlands dd. 27.07.2015*
3. *getuigschrift VDAB industrieel reiniger*
4. *overeenkomst overlating handelsfonds*
5. *checklist administratieve taken Xerius*
6. *Uittreksel van de gegevens van een onderneming natuurlijke persoon dd. 16.04.2014*
7. *schrijven van dienst Economie van de Stad Gent mbt overname nachtwinkel*
8. *kopie rijbewijs*
9. *verklaringen van vrienden en kennissen.*

Op 14 augustus werden extra stukken ingediend aangaande zijn tewerkstelling.

1. *uittreksel Xerius dd. 06.08.2015*
2. *attest loopbaan van Xerius dd. 06.08.2015 waarin bevestigd wordt dat betrokkene bij een sociaal verzekeringsfonds aangesloten is.*
3. *afbetalingsovereenkomst Xerius dd. 6 augustus 2015*
4. *attest van de Nationale Hulpkas dd. 11.08.2015 over een aansluiting van 2011*
5. *brief van de HVW betreft een IBO aanvraag (individuele beroepsopleiding)*
6. *Tewerkstellingsattest als industrieel reiniger (van 22 jan 2014 tot 05 juni 2014) dd. 10.08.2015*
7. *werkloosheidsbewijzen van de RVA (periode april - aug 2012) dd. 14.08.2015*

Uit deze stukken kan afgeleid worden dat mijnheer [M.] een opleiding gevolgd heeft, verscheidene keren tewerkgesteld werd en sinds midden 2014 een nachtwinkel openhoud[t], dus inderdaad in zijn eigen onderhoud kan voorzien. Aangezien mijnheer [M.] echter op onrechtmatig wijze het verblijfsrecht heeft verworven, heeft hij ook op onrechtmatige wijze toegang tot de arbeidsmarkt verworven. Hij heeft bovendien zijn verblijfsrecht niet bekomen op basis van economische motieven maar op basis van een wettelijke samenwoning met mevrouw [B.].

Over deze (wettelijke) samenwoning met mevrouw [B.] stelt de advocaat in zijn schrijven van 13 augustus 2015:

"Ook tot op heden heeft mijn cliënt nog steeds een relatie met Mevrouw [B.] en woont effectief met haar samen"

...

"Mijn cliënt wenst echter te benadrukken dat hijzelf en zijn partner al jaren ononderbroken samenleven, ondanks het feit dat zij gedurende een periode niet gezamenlijk waren geregistreerd. Dit laatste echter louter en alleen omwille van het feit dat zij geen woning konden vinden welke zij samen konden huren. Omwille hiervan heeft mijn cliënt uiteindelijk een woonst gehuurd op zijn naam, doch in werkelijkheid woonde ook mevrouw [B.] bij hem in."

Deze verklaring wordt echter tegengesproken door stukken in het dossier.

Uit het rijksregister van betrokkenen blijkt dat mevrouw [B.] op 19 december 2011 werd ingeschreven op het adres [...] te Gent, terwijl mijnheer bleef wonen in de Bevrijdingslaan 150/0201. Op 10 maart 2012 verhuist hij naar de Tongstraat 12.

Op 18 mei 2012 ontving de DVZ een fax van CAW Artevelde met een verzoek tot uitzondering inzake de procedure GH met EU burger. Hierin werd gesteld dat mevrouw [B.] sinds maart 2012 tijdelijk teruggekeerd zou zijn naar Slowakije.

Op 11 april 2013 wordt mevrouw [B.] geschrapt van ambtswege omdat zij zich niet meer op het grondgebied van de stad Gent zou bevinden en men niet weet waar zij naar toe is. Op 7 juni 2015 stelt de politie een relatieverslag op waarin genoteerd wordt (op verklaring van mijnheer [M.] die wordt aangetroffen op het adres) dat mevrouw [B.] zich in Slowakije zou bevinden.

Hieruit wordt afgeleid dat er geen ononderbroken, effectieve samenwoning was tussen beide voor de periode december 2011 - juni 2015. Meer nog er was geen effectieve samenwoning meer tussen beide bij het indienen van de verblijfsaanvraag op 13.09.2010, zoals blijkt uit de brief van de ambtenaar van de burgerlijke stand tot weigering van het huwelijk dd.29.06.2010 en het samenwoningverslag van 26.03.2011.

Ter volledigheid van het dossier is het belangrijk te weten dat mevrouw [B.] zich op 22 oktober 2015 aanmeldt bij de diensten van de stad Gent waar genoteerd wordt dat zij van Frankfurt kwam. Op 27 oktober 2015 wordt de wettelijke samenwoning eenzijdig opgezegd.

De samenwoning werd valselijk verklaard op het moment van de verblijfsaanvraag op 13 september 2010. Volgens art 42 septies van de Vreemdelingenwet wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht.

Aan betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis: artikel 7,1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken."

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de zorgvuldigheidsplicht, van de motiveringsplicht en van de rechten van verdediging. Hij betoogt tevens dat een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt.

Hij verschaft de volgende toelichting:

"Artikel 2 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dat dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht niet enkel het dictum moet omvatten, maar tevens de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen. Terwijl artikel 3 van deze wet voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Daarbij moet volgens dit zelfde artikel de motivering afdoende zijn, of met andere woorden dat deze pertinent moet zijn en duidelijk te maken hebben met de beslissing.

Dat dient te worden opgemerkt dat de motivatie in de bestreden beslissing evenwel niet afdoende is.

In de bestreden beslissing wordt aan verzoekers verblijf op het Belgische grondgebied echter een einde gesteld overeenkomstig art. 42 septies van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen omdat er geen sprake zou zijn geweest van een reële relatie tussen verzoeker en zijn levenspartner en verzoeker en zijn levenspartner nooit zouden hebben samengewoond sinds 2010.

Verzoeker wil benadrukken dat deze motivatie van verweerder geenszins volstaat om in redelijkheid te besluiten dat er in hoofde van verzoeker sprake is dat hij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt, of fraude gepleegd heeft of ander onwettige middelen gebruikt heeft die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van zijn verblijfsrecht, waardoor er sprake is van schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting, de motiveringsplicht en verzoekers rechten van verdediging.

Geenszins werd door verweerder aangetoond dat verzoeker ter kwader trouw is of met bedrieglijk opzet heeft gehandeld.

Dat geenszins door verweerder werd rekening gehouden met het feit dat verzoeker tot op heden nog steeds een relatie heeft met mevrouw [B.] en effectief met haar samenwoont.

Dat er sprake is van schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting en de motiveringsplicht en van een manifeste beoordelingsfout.”

2.1.2.1. De Raad merkt op dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, tot doel heeft de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende” zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden duidelijk het determinerende motief wordt aangegeven op grond waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt, met verwijzing naar artikel 42septies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), immers vastgesteld dat verzoeker tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten in functie van zijn relatie met een Slovaakse vrouw met wie hij een verklaring tot wettelijke samenwoning aflegde, doch dat is gebleken dat verzoeker niet effectief met deze vrouw samenleefde en hij dus tot een verblijf werd toegelaten op basis van valse of misleidende informatie die doorslaggevend was bij het erkennen van dit verblijfsrecht. Verweerder heeft verder uitvoerig uiteengezet op grond van welke precieze feitelijke vaststellingen hij tot deze conclusie kwam. Verweerder heeft ook gemotiveerd dat hij, met toepassing van artikel 7, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, besloot tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten op basis van de vaststelling dat verzoekers legaal verblijf in België is verstreken. Deze motiveringen zijn pertinent en draagkrachtig. Ze laten verzoeker toe om zijn rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangetoond.

2.1.2.2. Waar verzoeker stelt dat verweerder een manifeste beoordelingsfout heeft gemaakt voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, die in casu moet worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 42septies van de Vreemdelingenwet.

Voormelde wetsbepaling luidde op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen als volgt:

“De minister of zijn gemachtigde kan de binnenkomst weigeren of een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt, of wanneer fraude gepleegd hebben of andere onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht.”

Verzoeker houdt voor dat verweerder niet heeft aangetoond dat hij te kwader trouw of bedrieglijk heeft gehandeld. Hij weerlegt hiermee evenwel de door verweerder in de bestreden beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden opgesomde feitelijke vaststellingen niet en het is niet kennelijk onredelijk om basis van deze vaststellingen te besluiten dat verzoeker verweerder heeft misleid bij het indienen van zijn aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie door aan te geven dat hij wettelijk samenwoonde met een Slovaakse vrouw terwijl dit in realiteit niet zo was.

De loutere bewering van verzoeker – die in strijd is met de feitelijke vaststellingen – dat hij de voorbije jaren een relatie had met E.B. en dat hij nog steeds met haar samenwoont doet geen afbreuk aan het voorgaande.

De uiteenzetting van verzoeker laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet.

2.1.2.3. Gelet op voorgaande vaststellingen, waaronder het gegeven dat verweerder duidelijk heeft gemotiveerd op basis van welke precieze vaststellingen hij oordeelde dat verzoeker valse of misleidende informatie verstrekte, kan verzoeker niet worden gevolgd in zijn stelling dat ingevolge het ontbreken van een afdoende motivering de rechten van verdediging werden geschonden.

2.1.2.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoeker ook geschonden acht – legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle relevante gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat verweerder op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 42quater, § 1 en 74/13 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, van de zorgvuldigheidsplicht en van de motiveringsplicht. Hij stelt ook nogmaals dat een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt.

Zijn betoog luidt als volgt:

“Dat, nu onterecht een intrekingsbeslissing werd genomen op basis van art. 42septies Vw., verweerder wel degelijk gehouden was rekening te houden met het artikel 42quater§1, derde lid Vw.

Dat geenszins door verweerder op een afdoende manier wordt gemotiveerd waarom met de door verzoeker neergelegde bewijsstukken, waaruit blijkt dat hij in de Belgische samenleving geïntegreerd is, met name bewijzen dat verzoeker de Nederlandse taal spreekt en begrijpt, bewijzen dat hij in België een beroepsopleiding heeft gevolgd en tewerkgesteld was, bewijzen dat verzoeker een zelfstandige zaak uitbaat en in zijn eigen inkomsten voldoende voorziet,....

Dat in de bestreden beslissing volkomen onterecht geen toetsing van de door verzoeker neergelegde bewijsstukken aangaande zijn integratie is gebeurd aan het artikel 42quater§1, derde lid Vw.

Dat er sprake is van schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting en de motiveringsplicht en van een manifeste beoordelingsfout. Tenslotte wil verzoeker verwijzen naar het artikel 74/13 Vw. welke het volgende :

« Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land».

Dat de motiverings-en de zorgvuldigheidsverplichting opnieuw door verweerder ernstig werd geschonden.

Dat in elk geval sprake is van een manifeste beoordelingsfout door verweerder.

Dat verweerder geenszins in de bestreden beslissing motiveerde waarom hij in casu, overeenkomstig het [...] art. 74/13 Vw., geen rekening hield met verzoekers gezins- en familieleven in België, waarvan hij op de hoogte werd gebracht via het schrijven van verzoekers raadsman dd. 13.08.2015 en dd. 14.08.2015.

Dat er door verweerder, in strijd met de richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 en het art. 74/13 Vw., geen enkele afweging is gebeurd.”

2.2.2.1. In de mate dat verzoeker verwijst naar het feit dat verweerder niet heeft voldaan aan de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 42quater, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet kan het volstaan op te merken dat verweerder geen toepassing maakte van deze wetsbepaling en er ook niet blijkt dat deze wetsbepaling toepasselijk was. Een schending van 42quater, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet blijkt dan ook niet.

2.2.2.2. Voorts moet worden geduid dat verzoeker geen kind is en er ook niet aannemelijk wordt gemaakt dat hij een kind in België heeft. Hij kan dan ook niet worden gevolgd in zijn standpunt dat verweerder rekening had dienen te houden met het hoger belang van het kind alvorens te beslissen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker toont ook niet aan dat hij enig gezondheidsprobleem heeft dat verweerder verkeerdelijk over het hoofd zou hebben gezien en stelt onterecht dat verweerder geen rekening hield met zijn gezins- of familielevens, nu deze laatste vaststelde dat er geen sprake is van enig gezins- of familielevens.

Wat betreft verzoekers betoog dat uit de motivering van de bestreden beslissing niet blijkt dat verweerder rekening hield met het gezins- en familielevens moet worden benadrukt dat artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet verweerder geen motiveringsplicht oplegt en moet worden herhaald dat verweerder bovendien duidelijk heeft aangegeven dat geen gezinslevens kon worden vastgesteld en de verklaring van wettelijke samenwoning zelfs eenzijdig werd opgezegd.

Een schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet kan bijgevolg niet worden vastgesteld.

2.2.2.3. De uiteenzetting van verzoeker in zijn tweede middel laat, gelet op voorgaande vaststellingen, de Raad ook niet toe te besluiten dat verweerder de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, de motiveringsplicht of de zorgvuldigheidsplicht heeft geschonden of dat enige manifeste beoordelingsfout werd gemaakt.

Het tweede middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juli tweeduizend zestien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK